

тѣснены-ты, и не ги вардимъ : 6) когато сме невнимателни на работѣ-тъ си, праздни и лѣниви, и не промышляваме за себе си и за фамиліѣ-тъ си: но стануваме товаръ на сродници-ты си. Въ такъвъ случай нѣмаме правдѣ да просимъ отъ тѣхъ помощъ. “Ако нѣкой не ще да работи, той да не яде.,” 2 Сол. 3; 10.

3. *Всякой человекъ, въ каквото и да е положеніе, е длъженъ да исполнява тайнъ заповѣдь.*

Нѣкога *слуга-та* не го има за грѣшно да открадне отъ *господарь-тъ* си, *сиромашь-тъ* отъ *богатый-тъ* си съсѣдъ, *народни-ти кметове* отъ *народъ-тъ*, и дѣца отъ *родители-ты* си; и *человѣци-ти*, които ся нахождатъ въ зиманіе даване, мислятъ че е законно да крадѣтъ отъ *купувачи-ты* си. Но всичко това е несправедливо, и противно на *осмѣ-тъ* заповѣдь *Божіѣ*: “да не открднешь.,”

4. Кражба-та е *тяжскъ*, *срамотенъ* и *душепогубителенъ грѣхъ*. Крадецъ-тъ ся бие отъ съвѣсть-тъ си. Той всякога ся *страхува* да не го *познайтъ*, и почти всякога го *познаватъ*. Той придобыва малкъ ползъ отъ кражбѣ-тъ си. Всякой честенъ *человѣкъ* гледа на него съ презрѣніе, и никой не го вѣрува. И Богъ го ненавижда, и ще го лиши отъ *небесното царство*.

5. За да ся отбѣгне отъ тоя грѣхъ, нека дѣца-та ся *накажѣтъ*, когато *откраднѣтъ*